

Ancestral

A koreográfia leírása

Az Ancestral című koreográfia a tánc ősi gyökereiből indul ki, a legalapvetőbb ritmusra végzett mozgásformákból, ahogy azok apránként elkezdnek fejlődni, és rituális, egyéni szociális, majd társadalmi szociális szerepet is sorban magukra öltetni. Végigkíséri a tánc fejlődését egyenként az egyének szemszögéből is, hogy ki hogyan illeszti magára a táncot és hogyan alkalmazzák azt egy közösségi szerep felvételére és a társadalom által támasztott normáknak való eleget tevésre. Ugyanakkor ez a koreográfia több is, mint egy újragondolt táncfejlődés, egyéni előrehaladást is mutat, melynek végén, miután sorra kijárták és betöltötték az egyének a társadalmi fejlődési szinteket, a végén ismét egyedül maradnak az önbeteljesülésben, melyet a tánc által érhetnek csak el.

Maga a koreográfia a lélek tudatra ébredéséből inspirálódott. Az emberi szellem fejlődése és a tánc (kimondottan a magyar néptánc) fejlődése érdekes és ugyanakkor szokatlan párhuzamnak bizonyult. Ugyan a Magyar folklóriztikának vehemens komponense és vizsgált alanya a szakrális és a profán világ összeillesztése a népi paraszti tudatban, ez a fajta spiritualitás összekapcsolása ezzel a műfajjal mégis nem annyira megszokott. Bár a Magyar nép is rendelkezik sámánisztikus előtörténettel, mégis ez a koreográfia nem kimondottan a magyar spiritualitást kívánja megragadni, hanem magát a koncepciót, miszerint a léleknek van egy útja, amit be kell járjon a felébredésig és beteljesedésig/ kiteljesedésig.

A koreográfia öt kisebb egységből épül fel: *földjelenet, körtánc, legényes, szapora, utolsó jelenet*.

Első egység: földjelenet

Az öt lány (törzsi szoknyákban) a térben szétszórva, különböző helyzetekben fekszik, a három fiú egymástól kicsit távol, egy vonalban áll kicsit hátrébb a térben, mint három totem/ szobor, arcukon törzsi maszk.

A lányok külön szólamokban mozogni kezdenek a helyükön, kivéve az egyik, aki tovább „alszik”, csak később kezd el mozogni a dobszóra. Apránként térdre emelkednek, úgy folytatják a mozgást, majd végül felállnak és elkezdnek egy kört formálni.

Második egység: körtánc

Kört formálva elkezdnek balra indulva, ugrálva és forogva körben haladni, majd jobb irányba is. A kört megtörve szaladnak a térben, majd beállnak egy sorba és előre törnek a közönség fele, majd szabad ugrálnak a térben. A fiúk a végén elkezdnek „ébredezni” a doromszóra, a lányok erre leállnak, hátrahúzódnak és összefogóznak egy fordított sifitelő körbe.

Harmadik egység: legényes

A fiúk elkezdnek egy kezdetleges legényes folyamatot, először csak darabkákat, motívumokat (kb három pont alatt, csak ilyen motívum-/mozdulatmorzsákat), majd kb. 3 pont improvizatíván összeszerkesztett legényest táncolnak (megbomlik a hagyományos kalotaszegi szerkezet) A harmadik fiú már létazó legényespontot táncol, amire a többiek is csatlakoznak.

Negyedik egység: szapora

A lányok odamennek a fiúkhoz, nézik őket, majd leveszik a maszkjaikat, és odaadják a szabadon maradt két lánynak, akik felmutatják azokat, az egyiket lerakják középre, a másik kettőt pedig felveszik. Míg a három pár kalotaszegi párost táncol, addig a két maszkos kergetőzik egymással. A felugratás jelenetnél visszarántják a középső táncost, majd beállnak helyette táncolni. Leveszik a maszkokat, előreviszik és leteszik a színpad elejére, addig a többiek kétoldalt egy-egy sorba állnak, egy fiú látszik középen, hozzá megy oda az előbb hátrapördített lány.

Ötödik egység: felemelkedés

Összeállnak a táncosok egy nagy pókhálórendszerbe, egy nagy csárdásba, elkezdnek egy egészként mozogni. Mindenki leköveti egy-egy táncos mozgását, majd a végén kaput tartva egymásnak, átbújnak egymás kezei alatt a párok, és egy nagy sorban betekerednek egy-egy egységbe, majd kifordulnak a záróképre.

Táncosok: a koreográfiában három fiú és öt lány táncol

Kellékek: három törzsi maszk

Jelmezek: lányoknak törzsi lapszoknya, fiúknak buggyos/ lenge nadrág

Zenei szerkesztés: a koreográfiában majdnem végig különböző egymásra vágott hangok, hangeffektusok szerepelnek: hangtál, papagájhang, majomordítás, csörgőkígyó csörgése, dobok, dorombszóló, továbbá egy *Baba Yetu* című afrikai ének Christopher Tintől, Alex Boyé és a BYU férfikara feldogozásában.